

nek egy nyári helyiséggel való kibovitelésnek ügye kiadatik a gazdasági választmányok.

Az idő előre haladván a napirend megszaktatott s a tárgyalás másnap folytatott.

Második nap.

A tárgysorozat legfőbb tételét a városban kibovitelésnek kérdése képepte. Papp József bizottsági tag nem fogadja el a tanács javaslatát, mely a városban kibovitelést célozza. Nincs péntek a városnak. Maholnap a város jelenlegi adóját sem lesz képes megfizetni. A filoxera egy-pár év múlva tönkre tesz bennünket. Száz meg száz évet több szükség van. Katonakórház elvitele, vízvezeték létesítése, jó kövezet, világítás a külvárosokban, zsinház stb. stb. — Aidinger János azt mondja, hogy a tanács nem tett egyebet, mint a közgyűlés kívánságainak tett eleget. Ha tervet készítenek, akkor még nem építünk. — Piatsek Czula kéri a napirendről levétet. Határozatot, hogy terv és költségvetést készítsenek.

A kiállítási költségekre 3000 forint szavazott meg a város; Osztrónak 100 ft.

Pártunk felirata.

Felséges császár és apostoli király:
A legnagyobb örömmel és hálaival fogadta a nemzet azon böles és hazafias választásokat, a melyeket az ősi hagyományok alkalmával tett körülmények felégednél tisztelttest küldöttségeknél adni méltóztatott, úgy néz a különböző hitfelekezeteket, mint a nemzetiségnek testvérét egyetértésre s közös haza iránti odaadó szeretetre s biztosítva királyi jóakarattal azon törekvéseket, a melyek az állam megszokottára érkezőben a közművelődés előmozdítására irányozzák.

Örömmel és hálaival fogadta ez szavakat az egész nemzet s mi annak megválasztott képviselői, kedves s elengedhetlen kötelességünknek tartjuk a legelső alkalommal, mikor szerencsésen van Felségedhez szólni, ez érzelmeiket részünkről is tolmácsolni. Óhajta, hogy atyai bölcséseite mindazokat, a kikhez intéve voltak, megfogadják és kövessék.

Felséged bizalommal és örömmel üdvözölte megnyitott beszédedben az új országgyűlést, remélve és bíve, hogy annak hazafisága és bölesége sok függően levő kérdést meg fog oldani.

Sajnálatlaltal bár, de kénytelenek vagyunk kijelenteni, hogy mi a jelen képviselőházat a nemzeti akarat hiú kifejezésének nem ismerhetjük el.

Nem ismerhetjük el pedig azért, mert annyi s ittott valóban felháborító visszakielést követett el a választások körül, elkezdvé néhol már a választók összeírásának s folytatva a választási mozgalom alatt s magánál a választási eseményénél nemcsak magánemberek, hanem közhivatalnokok s magok a választási előhők által is, hol ígéretek, hol etetés-ítások, hol pénzzel való megvesztegetés, hol megfélemlítés, hol épen durva erőszak utján, hogy azoknak eredményét törvényesnek, a nép akaratára igazíthatóknak nem tekinthetjük.

Mindazonáltal jól tudván, hogy a képviselőház illvétől alakulásának törvényesége elleni kifogásunk a dolgok menését megakasztani nem fogja, készek vagyunk elvállalni képviselői kötelességünkhöz híven, az előlökbe terjesztendő javaslatok tárgyalásába becsatlakozni, s ilyeneket, ha szükséges,

magunk is benyújtani, mindenekfelett úgy az alkotmányosság, mint az erkölcsi követelvényben oly törvénynek alkotását követelvén, a melyek az imént említett visszaélések megszüntetésére legalkalmasabbnak mutatkoznak, ilyenkül különösen a titkos szavazást s a vitás választásoknak független bírósiság elé utasítását tekintvén.

Mi ha sikerült, a haladás és az osztó igazság elvének eleget teendők, a létező választási törvénynek további revíziója mellett, a választási jognak kiterjesztését s a választókerületek igazságosabb felosztását is indítványozni szándékozunk.

Azon javaslatok között, a melyeket mint a kormány által előlökbe terjesztendőket felséged érteneti méltóztatott, különös fontossággal bír a királyi kisebb haszonvételek megváltása és a közigazgatási bíróság felállításának tervéről.

Mind a kettő régi kívánsága a nemzetnek, a miért is az e tárgyban ígért javaslatokat teljes készséggel fontolóra vendjük a közigazgatási bíróság felállításával mi sem kívánván a közigazgatási jogos hatályát csökkenten, hanem csupán annak tulkapási ellen a polgároknak ótatmlat nyujtani, — s a királyi kisebb haszonvételeket illetőleg remélvén, hogy azoknak megváltása az államnak nemcsak állandó megalháztatás nélkül eszközöltetni, sőt oly intézkedésekkel fog összeköttetni, a melyek mellett, míg a nép erőssége lehetőleg meg lesz óva, a kinéstar nem megvetendő jövedelemre fog szert tenni.

A törvénykezési, közigazgatási, közlekedési, közzgazdasági és közművelődési téren a hiányok pótlására ígért javaslatokat nem kisebb figyelembeben fogjuk részeseitni, előre is kijelentve, hogy a törvénykezési terén a büntető eljárásról szóló törvényjavaslatot az esküdtszéki intézményre kívánjuk fektettetni, a polgári törvénykönyv behozatálát pedig főleg a házassági jog rendezését végeztartjuk tovább nem halasztódnak, mely azonban a kor követelményeinek megfelelő módon egyedül a vallászatóság alapján eszközöltethető. A polgári perendrtatásnak a szabályozás és közztelenség alapján jó átalakítását, a királyi táblák decentralizációjával együtt szintgy kívánatosnak ítélvén.

A közigazgatás javítása tekintetében, midőn különösen a sok helyrendkívüli megzavartr személy- és vagyontbiztonság helyreállítását a kormány és hatóságok egyik legfontosabb és legelső feladatának jelezvük, lehetetlen nem ismételve hangoztatnunk, hogy a tisztviselőknek kortes szolgálatokra elhasználása a közigazgatás ki nem elégítő voltának egyik igazlatatlan oka, az mehezítvén meg a hibás tisztviselők szigorú ellenőrzését és feleletre vonását. Mely visszaélésnek a megállítását általában a tisztviselők függetlenségének biztosítása, jogaik és kötelességük szabatos meghatározása végett a már többször ígért jogszabályzatnak (pragmatika) behozatálát, továbbá is szorgalmazni fogjuk.

A közmunka szabályozásáról s a mezei rendőrségről szóló törvényjavaslatokat szintgy szükségesnek valljuk és beható tárgyalásra fogjuk méltatni, valamint a közművelődési és közzgazdasági élet mezején szükséges intézkedések iránti előterjesztéseket is gondos tanácskozás tárgyává teendjük, ez utóbbiak sorában különösen a munkások sorsának javítására ezélzőket, a melyekre néve a kormány már kötelező ígéretek tett, annyal inkább mielőbb elvárván, nehogy azoknak halogatása a más országokban tapasztalt társadalomellenes mozgalom élésztésére indokul szolgáljon.

Az elszámlált és más, ezuttal meg nem emlitett, de az útevi országgyűlés folyama alatt bizonyosan szükségesnek mutatható javítások nagy része azonban tetemes pénzáldozatba fog kerülni, az ország

pénzügyi helyzete és közzgazdasági állapota pedig, tájladom, a legszomorubb képet tárja élénk, olyannyira, hogy magoknak a meglévő intézményeknek fenntartása is csak megerőlteté árán válik lehetővé.

A kormány ugyanis oly könnyelmű gazdálkodást folytatott és folytat e mai napig, hogy dacára a sokszori adóemeléseknek és új adók eladatlóságának, nemkülönbön az állami javak eladásából befolyó jövedelemnek, az évi hiány átlag 40 millió körül forog, a mely új meg új kölcsönök, illetőleg adókat tesz szükségessé.

Mely állapot annál nyomasztóbb, mert egyonyolodott és zaklató adókezelés lett, a mely tehát hova-előbb megváltoztatandó, igazán ürthetlenné vált és annál aggasztóbb, minthogy tartós béke idején keletkezett és mivel részint a terhek folytonos növekedése, részint a közzgazdasági viszonyoknak egyre súlyosodó volta a kibontakozás lehetőségét is csaknem kétségessé teszik.

Különösen pedig kétségessé teszik, ha a kormány élen ugyanokozan férfiak maradnak, a kik a jelen állapotot megteremtették s a kik iránt annál kevesebb bízodalom lehet, minthogy egyfelől oly ígéretek, a minők a jövőben követendő szigoru takarékságra néve most hangoztatnak, már évekkel és évekkel elévölté is tettek s a helyzet mindemellett évről évre roszabbra változott és mert másfelől jelenleg sem tudnak oly módokat javasolni, a melyek úgy pénzügyi, mint közzgazdasági bajaink gyökeres orvoslására vezetnének.

Ilyenkül ugyanis mi, felséges ur, a szigorubb gazdálkodáson s a szeszadónak nem ugyan a termelésé, hanem az eladál nál leendő felemelésé kívül, csakis az ország függetlenségé alapján eszközölhető gazdaságosabb berendezésé, leginkább pedig a külön vánterület es-t-n remélhető tetemes jövedelem biztosítását tekinthetjük, külön vánterület s önálló nemzeti bank mellett a hazai ipar és kereskedelem is nagyobb lendület vendvén.

Felséged biztonati méltóztaték, „hogy az összes közhatalmakkal folytonos barátságos viszonyban állunk és hogy alapos reményünk van abhoz, hogy kormány, ezuttal is buzgón közreműködve ama tényezőkkel, melyekkel együtt eddig a békét megővni sikerült, annak zavartalan megörzése ezuttal is biztositatni fog.”

Mi e biztositást örömmel fogadjuk, a békének tartós megőrzése, ámbár a nagy hadiköltségek miatt ez is súlyos terheket ró reánk, főleg mostani helyzetünkben, a legfontosabb állami érdekek közé tartozván. Mindazonáltal nem mulaszthatjuk el az alkalmat is kinyilatkoztatni, hogy a léke fenntartásit csak úgy fogjuk valóban üdvösné ismerni el, ha egyuttal külvizsonyainkból folyó állami érdekek, különösen a Balkánfélszigeten sérteletlenül megóvatnak, nem engedvén, hogy az ottani népek önrendelkezése és szabad fejlődése, fennálló nemzetközi jog és szerződésekre ellenére bármely idegen hatalom által erőszakosan megátóltassék.

A mi ha mégis megtörténék, viszont mi biztositjuk felségedet, hogy léteéréink védelmére semmi áldozatot visszariadni nem fogunk.

Mely áldozatot azonban — ezt is tartozom színtlen megvállalni, — sokkal nagyobb lelkesedéssel s hozzá tehetjük: nagyobb sikerrel fogná meghozni a nemzet, ha régi törvények alapuló állami önállósát és függetlenségét az ország teljesben visszanyervén, a hazafiai kötelességben tul, a hazafiai lelkesedés is vezérélné elhatározásában és tetteiben.

A magyar hölgyekhez.

Bizalommal és várakozással fordul felétek, Magyarország leányai, a közmű-

velődési egyesületek budapesti kongresszusa! S megköszöni nektek első sorban ama zajtalan, de hasznos támogatást, melyben a haza közművelődésének ügyét a multban úgy, mint a jelenben részesítették.

A jövőre azonban támogatások mostani mértékét nem tartja többé elegendőnek.

A nemzeti erők békés megfeszítésének körében élünk. Szükségünk van minden szellemi és erkölcsi képességre, a mi bennünk lakik. Teljessé s tökéletesessé kell tennünk országunkban a hazafias érzést nemzeti irányu művelődés által. Egygyé kell füzünki társadalomunk minden osztályát, csoportját és töredékét az igazi és erős hazaszeretet kötelekei által. Magyar lelket kell adnunk műveltségünknek. Magyar jellegűt kell adnunk társaséletünknek. Egygyé, erőssé és vonzóvá kell tennünk egész nemzeti életünket mindenki előtt, hogy helyünknek ne csak az önálló, de a művelt nemzetek között is kelő méltósággal elfoglaljuk.

E feladat legszébb része reátok néz, Magyarorszag leányai!

Az anyákra, a kik a jövőnek adják át legszébb érzelmeiket és gondolataikat!

A nőkre, a kik osztályos társai küzdelmeinknek, szenvedéseinknek és örömeinknek!

A leányokra, a kik derék fiatalágunk sorsát, a legközelebbi jövőt tartják gyöngéd kezeikben.

Lelkesüljétek föl a mult idők példáin s mint egykor a hosszas nemzeti üdvödelmeis küzdelmeiben, úgy vegyétek részt ezuttal is ama kitartó, békés törekvésben, mely a műveltség színtje történelmi ösztönte által sarkalva folytatott.

Sorakozzatok, Magyarország leányai, a magyar közművelődési mozgalom lobogói alá minél nagyobb számmal!

Lépjétek be a hozzátok és sziveitekhez legközelebb álló közművelődési egyesületekbe. Követeljük ott a munkából a magatok részesét. S lakjatok akár a tóvárosban, akár más városainkban, akár falvainkban, alakítsatok csoportokat, bizottságokat és választmányokat valamely közművelődési egyesület védpáizsa alatt.

A hazának minden talpalattnyí földje szent s nincs egyetlen pont sem az országban, hol a magyar kultura munkája fölösleges volna.

Vegyétek áldott kezeitekbe a kised óvás ügyét és a gyermekkerteket!

Apoljátok a nemzeti irányu népoktatást s legyetek különös tekintettel a leányoktatásra s a hazánakra, a mitől még sokat lehet várni a jövőre.

Irányozzatok finom kezeitekkel a gazdasági munkát a földmívelésé, ipart és kereskedelem a haza céljai felé mindent. S nemisítétek meg a vagonot a hazafiság érzelméivel.

Vezessétek a mívelt magyar társadalmi életet. Es ólkénítétek azt föl ott, a hol a tapasztes mutakozik, vagy ellentétek állanak fönn a haza gyermekei között. Rendezétek a családban és családon kívül esteleket, irodalmi és művészeti becsü szorakozásokat, fölvasásokat, hangversenyeket, helyi kiállításokat, áruarcnokokat, közzmulatságokat. — Es kössétek össze a nemes szorakozást hasznos gyűjtésekkel a nagy nemzeti cél érdekében.

De műveljétek különösen családjaitokban és belső társasokereitekben kitartóan a haza gondolatát.

Nyissatok utat környezetetekben a magyar nyelvnek, a magyar irodalomnak, a magyar könyvnek, a magyar festménynek, a magyar szobornak, a magyar ipar készítményének. Irtsatok a túlhajtott külföldieskedést s vegyétek körül magatokat és tüzhelyeiket ne csak a tiszta magyar érzéssel és gondolattal, de a magyar irodalom, művészet, ipar s általában a magyar munka termékével.

Vigyázzatok rá, hogy gyermekeiteket öntudatos pillantása a haza jelvényeit lássa meg s első gondolata legyen egy a koszos külvilág gondolatával: „a haza minden előtt!”

Magyar leányok!

Sorakozzatok közművelődési egyesületünk lobogói alá. Gyűljétek össze otthonainkban, ahol a hazafias érzelm tiszta lángjai lobognak. Vagyatok abból a tüzből naponként új meg új sikráit a saját magatok és környezetitek tüzhelyeire. E láng még nem lobog mindenütt. És lobogása sokfelé nem elég magas.

Dolgozzatok a hazafias irányu műveltség, a magyar kultura teljessé tetélen lelkesedéssel és kitartással.

Nyomjátok rá gyöngéd kezeitekkel társas életünkre a magyarság kedves bélyegét!

Lássatok el nagy nemzeti művönket a magyar szemmel és izlés hódítólag vendzó és nemes zománcczával!

Es számojlatok mindézért bizton s lovgagias nemzet nagylelkü haladatoságára!

A magyar közművelődési egyesület budapesti kongresszusa.

A hanyatló kereskedelem és okai.

A kereskedelem — mint azt a történelem évszázados lapjai igazolják — már az ókor népeinél nagy szerepet játszott az élet színterén, valamint napjainkban; noha ez ma már nagyban kiegyensúlyozott s nem csere-bere utján történik, mint hajdan, hanem rendes meghatározott, jóllehet időnkint változó árfoylam szerint.

A keresetforrás emez ága már a közművelődés — de inkább az általános közjólet előmozdítását irányzó szempontból is megérdemli, hogy vele foglalkozzunk s komolyab megfigyelésre méltassuk.

Ha jelen kereskedelmünk lényegét — a hajdan korral szemben — behatóban vizsgáljuk, örömmel konstatáljuk, hogy az ipar kifejlődés elé jutott, nagyot emelkedett, haladt és más nemzetek magas színvonalon

álló kereskedelmét tekintve, mégis el kell ismernünk, hogy jelenlegi kereskedelmünk hanyatlók, sülyed.

Visszasnak tetszetik sokak előtt emez érzés állításom, miként lépten nyomon azt hangoztatjuk, hogy haladunk, halad közművelődésünk, iparunk és ezekkel párhuzamosan halad kereskedelmünk is. Hisz java részben kereskedő nép vagyunk, ilyenek voltak őseink s nem kevésbé fogják megállani s kivívni, magásra emelni utóaink is azon munkáink, melyet a kereskedelem igényel. De a viszonyok jelenlegi állapota nem a haladás magasztalva kecsgett bennünket, hanem ijesztő árnyképet állit élénk, mely fokozatosan rövidülő körvonalában bekövetkezhető örvényfűlö fenyeget, mely habár nem is egyszerre, de egyedenként nyeli el áldozatait.

Mert haladás-e az, ha időnkint, nem mondok naponként — a legvirágzóbb üzletek tömre jutnak az ország különböző helyein, neves bankházak buknak el kimagyarázhatlan vesztésséggel, egyesek, társulatok ellen esdőtől ideitanak, nehogy a behálható végveszély idején másokat is magával rántsón a feneketlen mélységbe. A versengésé: legszébb virágzásnak örvend, egyik a másiktól nem élhet, mert a folytonos kenyéradzhatja is az gyöz, ki áruit olcsóbb áron adhatja, mit egyiknek üzletelője jobban engedhet, mint a másiké vagy talán nagy garral hirdetett reklám folytan egyiknek árukérszlete nagyobb keletnek örvend, mint a másiké.

De a kereskedelemnek nem emelőd is vannak utak és terek, melyeket egyesek saját előnyükre igyekeznek kiaknázni és ellenfeleiknek legnagyobb megítőkésére és káros hátrányára.

Lássuk most már okait a sajnos tapasztalt hanyatló kereskedelmünknek.

Minő más állapotok voltak jó nagy idővel ezelőtt — öregeink idejében — mint jelenben az ifjabb nemzedéknek. Nem resteljen a dolgot, fáradsáttalanul járjak éjjelpappal munka után, mi mellett a legszerűbb háztartással is beérték, a leggyerekeiben viseltek, a jól értett takaréksággal folytán tekintélyes tudak, szertemük folytonos gyarapodására tettek vagytonul. Ebből még nem következtetnem, hogy a mai nemedék dologtalanul él, de igen is a könnyű munkát keresi, egy véletlen körülmény folytán szerente meggazdagodni, könnyű megtehétés után sóvárrog, mindenben a fényt és pompát hajhászza, amikor azután könnyő martalékká lesz könnyelmű számításának.

Vannak sokan, kik kevés tökével üzletet kezdve, az üzérkedésé nagyon is belevágnak, remélvén egy biztos nyereséget, kockázka teszik számításba sem vehető kockázki kis tökéjüket; de ha aztán a számítás rosszul üt ki — előbb mint sem megdolndhattnak volna — visszavonulni kénytelenittek legnagyobb elkeseredésükre. Ilyenek a legtöbb tözédejtőkök s, kik csekély összeggel vélnék Croesus kincséhez jutni.

Pedig a tözde nagy ragadozó madár. Nagyön kell óvakodniók közelétől különösen azoknak, kik állatásban levők vagyunk, akiket nem nagy alapossággal nygatnak. Ezeket képes elnyelni egy futó óra alatt s ki ily eshetőségre el nem készült, az nem menjen a tözdeire, annak jobb otthon maradnia. Egy percz alatt lehetnek kidulcsokká, kik csak ezelőtt ezrekkel dicsekedtek, ha a kockza nem jót mutat s a számítás halál üt ki. Hány példa van erre s ez a szenvedélyek lehútesére mind nem elég.

Azon oknál fogva, hogy ez üzletgő, kvalifikációt nem követel — gazdagok, szegények — szám nélkül özönlenek e pályára, kik gyakorlatlanáguk — s készletlenségüknek fogva nem ritkán a legnagyobb krízisenek néznek elébe. Ifju, öreg, ki magának néhány száz forintot takarított vagy valami uton-módon megszerzett magának a kereskedő folytat, azon téves hitben élvön, hogy csak pénz kell az üzlethez s aztán minden a legnagyobb rendben sikerül; pedig igen gyakran csatlódnak, miket minden keresetforrás elgondolatására bizonyos foku kétségesség engedelhetlenül szükséges. Hogy válhatnak abból jó kereskedő, aki a kereskedést soha nem gyakorolta?

Vannak jeles kereskedelmi iskoláink, haszoncélú, kitűnő akademiánk, de azok gyakoron csak úgy kongnak az ürességől. A ki pénzes, feleslegesnek találja a tanulást, hisz amogy is boldogult atyjáról vagy más közeli rokonairól reá maradt töké kitiltásánál fogva; s szegény meg a legjobb akarat mellett sem tanulhat anyagi széükségletei hiányában.

A jelen okokból is látható hogy kereskedelmünk még sok kívánni valót nagy maga után, mely mindavál nem lesz más nemzetekéül egy szindalban állítható, míg népünk — érve a kereskedelmi pályát választottak elfoglaltságukból ki nem ábrándul s alapos tanulmányozása s készletséget folytán, de főképp fáradsáttalan munkásság s folytonos szorgalom árán oda nem emelendi.

Jámber Károly.

Az 1888. évi pécsi általános mű-, ipar-, termény- és állattkállítás bizottságának tagjai.

A központi választmány tagjai:
Angster József orgonakészítő Buday Károly festő, Blum Gyula, m. kir. állami főmérnök Beretvánsky mérnök, Beck Gyula kalapos, Dulánszky Adolf, püsp. urad. igazgató, Dischka Gyózó kir. főreáltonadai, igazgató Beck József (Bonyhádi), Dezső Miklós szőlőszeti vándortanító, Driesz Lajos ügyvéd, Engel Lajos könyvkereskedő, Egr József ügyvéd, Erreh János ügyvéd, Eisler János kereskedő, Engeszer aranyműves, Feiler Mihály szerkesztő, N. Gadó József birtokos, Horváth Géza takarékpénztári tisztviselő, Hegedüs Imre számtartó, Szeresztó János keztyűgyáros, Haksch Lajos kereskedő, Horváth Antal ügyvéd, Hirschfeld Samu

volt neked az a hülből, feleséged, rabnőd, menyasszonyod, vagy mi?

A mennyire gyűtrött ember hallgattott, látszott szennyre kötött magával beszéljen-e vagy sem? Végre elhatározta magát s elmondotta, hogy ő az agyika kisizási pisa szolgálatában állott, kinek legszébb háremhölgye volt Leila. Miként jutott közlebe a szép hölgynek, azt törökünk elhalgatta, csak annyit emlitett meg, hogy ő lángoló szerelemre gyúlat iránta s talált módót a vallomásra is, miért a hölgy teljességgel nem haragudott meg, sőt még többre is batorította, kijelentvén neki, hogy ha sikerül megszoktatni, felelőtviszoni fogja. A kis szerelmes szerelmét csak szükösi tervekben főt, ameddig azonban a véletlen nem jött segítségére, addig nem juthatott semmire. E véletlen szerint a pasával kisset hosszabb időre Stambulba kellett utaznia s így három hét is magával vitte. Ez utazás azonban igen csatlólatos volt, amennyiben a hajó egyik végében óriási fakerecsze egyívő záratta az asszonyokat, a legszigorubb felügyelet alatt tartva a kincses kerecszet. Kellemesnek nem volt mondható az asszonyok helyzete, kik ügyis irigykednek egymásra s most összeszukkva kénytelenek folyton egymásban gyönyörködni, — nem esoda ha Leila még inkább elvágyódott onnan. A hajó mindig csak éjjelenként kötött ki, mert a pisa halandó szemeköl nagyon féltette kalizczkába esukott kincseit. Így érkeztek Persziába, hol szerencsésen kikötöttek, miután az aznapi vihar csaknem Afrika partjaira dobta őket. A nagy erőfeszítésben kifáradt a hajó ézemélyzet, a kalizczka óreit kis törökünk megvesztegetvén, lejattta s Leila szabadon lón. Egy mentőcsonak partra szállította őket, hol európai ruhárol gondoskodva levén, a menekülés könnyű volt. Gőzhajón és vasuton jutott el a szerelmes pár Szerbiáig, örökös rettegésben, hogy a pisa keze elérí őket, közbe-közbe Leila magával hozott drágaságai egy részét adogatva el, hogy könnyebb málhával utazhassanak.

A pasa bizonyára kellemesen volt meglepetve midőn reggelre kelve a kalizczkát nyitva találta s asszonyát a hajón szanaszét szökölve, rég nélkülözött szabadságukat élvezve. Hogy Leila hiányát mennyire érezte meg, arról a kis török nem számolhatott be.

Ök boldogok voltak kettük felé, midőn már Magyarországra átjutottak, féllelmük csillapult kisset, de az is inkább Leila részéről, mert kis törökünk, — mint maga bevalotta, — még városunkban is félt, hogy egyszer csak elszökik és mint szükövenyt és tolvajt visszazárták Stambulba, amivel némi kellemetlen következmények jártak volna. Leila azonban örült szabadságának és szerelte volna mutogatni magát európai öltözében, drága készítségével és bődítő szépségével.

Városunkba érkezve, a nagy vendégelőben beültettek mint férj és feleség írva meg magukat a vendégkönyvbbe, foglalkozás gyánant kereskedőnek vallá magát a kis török. Reggel aztán nekiindult a városnak, hogy a rejtgetett kendőkön tulajdon, mert lehetőleg mindent pénzzé akartak tenni, — Párisig, hová szükni akartak, sok pénz kell. A perza-kendőket nálunk eladva, visszaindult a vendégelőbe, azonban mily nagy volt rémülete, midőn a vendégelőt ühlyans tisztekkel és tiszti szolgákkal telve találta. Biztosra vette, hogy e cizra öltözötű katonaság nem más mint a zsandárözék, mely őt elfogni és Stambulba szállítani van hivatta. Anyira megrémült tölük, hogy esze nélkül fordult sarkon s kinyargalt a városból, ki a kukoricza földekre s ott bujt meg, hogy rá ne találjanak. Ott még a csöszszel is meggyűlt a baja, ki őt kukoricza tolvajnak hívén, lefűlette s csak némi aprópénz-váltás után bocsátotta szabadon.

Éltenszójának, csak sötétedéskor mert előbujni a kukoricza közül s remegve indult haza „Allah, Allah, — sóhajtot magában, — mi lett azóta szegény Leilával, talán fogva van, láncon a gyanus zsandárság körmei között, mely most reám vár, hogy

egymáshoz kötözve vigyenek vissza s úgy dobjanak a Bosphorus lűs hajjai közé.” Szívében a szerelem és a félelem harczott, végre megemberelte magát s besomolygott a vendéglo udvarára. Meglepetésére a dzsidások már elűntek onnan. Ah, gondolta, ezek elbujtak, hogy engem biztosabban horogra keríthessenek. Lábjuhguyen somolygott szerbiába ajtajáig s hosszasan hallgatózott, nem hall-e beülről kardcsörgést, nem hallja-e Leila láncainak zörgését s az imádkott rab hölgy nehéz sóhaját?

Semmi nesz, — gyanús: semmi nesz. Óvatosan benyitja az ajtót, — nincs bezárva, benéz, — a szoba ürös. Belép, — se Leila, se böründ, se drágaság, se pénz, semmi. Ijedten fut a cselőségért, egy szobaleány jön eléje.

— Elhürezölták a nómet? — kérdi kétségbeesve.

— Nem, — szólt a szobaleány, — maga ment el.

— De láncon, úgy-e?

— Dehogy, egy jó fuvaros kocsin.

— De szuronyos örek között?

— Nem épen, egy szép hadnagy üt csak mellette.

— De sirt, fenyegetőzött és átkozta a hadnagyot.

— Inkább azt láttam, hogy a karját a nyakára fonta s kétszer is megcsokolta kacagva a hadnagyot.

A lopott asszonyt és lopott kincseket elszoktaték, ellopták, amíg ő gyáván bujdosott a kukoricza földön.

Elbeszélése után atyámhoz fordult ujra:

— Effendim, — kerits elő engem aszony, verj tolvaj hadnagyom száz bambuszbot a hasadra.

— Jaj, török barátom, — választott atyám, — ez ellen nincs orvosság. Vigyázzál volna jobban a portékádra. Hanem tudod mit, az csak egy áttuzó ezred volt, tudom jól, hogy holnap reggel Temesvárra érkezik, ott lesz a te hülből asszonyod is, eredj utána és lopd vissza. Vilma.

sőrfőző, Hartl Ferenc, mézesbábos, Heindl-hor József szappanos, Hoffman Lajos bortorgyáros, Hillebrand Ferenc bádógos, Hartmann Antal ügynök, Jilly Alajos, városi tanácsnok, id. Jeszenszky Ferenc, alispán, Irinyi Sándor főrelélek rajztanárra, Kremling Károly, Kugler Sándor takarékpénztári igazgató, Dr. Kossutynai Ignác, jogtanár, Kovácsics János mérészáros, Koch Ferenc bányatulajdonos, Kovácsics József bírókors, Koharics János electro-technikus, Kovácsits Antal szíjgyártó, Kindl József, kölessegélyező-egylet igazgató, Köröztőts László építész, Leih Ferenc (Högyész), Lenkei Lajos hírlapíró, Littke Ferenc banyaigazgató, Lauber Rezső téglagyáros, László Károly, (Paks) Moravitz Lajos, nyug. örnagy Br. Mirbach Ferenc földbírtokos, Majorossy Imre városi főjegyző, Meiszner Imre kelmefestő, Mestrics Imre lakatos, Mühlerr Alajos vendéglős, Dr. Mendl Lajos, Novotarszky Antal műkertész, Ott Márton, kádár, Otocska Géza, megyei közigazd. előadó bírtokos, Ratkovich Ferenc mérészáros, a pécsi keresk. és iparkamara alelnöke, Reberits Imre tanító, Raus József eszmadia, Reich János cipész, Suha Rezső, városi főerész Dr. Szeredy József jogakad. igazgató, Dr. Schaurek Bodog jogakad. tanár, Schell Lőrincz (Dombóvár), Szeifricz Antal, borkereskedő, Sauska Jenő, Szegedy Pál, gym. tanár, Salamon József, kir. tanfelügyelő, Schneider, István városi elemi isk. igazgató Szily László, földbírtokos, Szigriszt József tanító, Szántó Antal építész, Tamásy Ferenc bérkövető-állalattulajdonos, Tauszig Zsigmond kereskedő, Taizs József könyvnyomdász, Thaller Gusztáv állami állatorvos, Ullmann Károly bank- és váltóüzlet igazgató, Vésey István posta- és távirad. igazgatósi felügyelő, Varga Elek magánzó, Várady Ferenc hírlapíró, Vaszary Gyula városi alkapitány, Vörös Mihály gazd. egyt. titkár, Vogl Nép. János kofaragó, Wachauer Károly székesegyházi karmester, Weidinger Ferenc gazdalm. tulajdonos, Zsigmond Ferenc (Szegszárd), Zsolnay Vilmos porcellán- és köedény gyáros, Zsolnay Miklós. A vidéki biztosság elnökei és jegyzői.

A végrehajtó biztosság tagjai: János Engel József parkergyáros, Haberényi Pál gépgyáros, Hoffman Károly bortorgyáros, Lechner Gyula városi fokapitány, Littke József pezsgógyáros, Mendlik Agoston apátplébános, Matyasovszky Jakab főfogó, Nendtvich Sándor városi főmérnök, Sey László földbírtokos, Sipócz István gyógyszerész.

Különfélék.

Pécsi kiállítás végrehajtó biztossága a következő meghívás kíséretében küldötte egyes iparosoknak és termelőknek a bejelentő levelet: Az újabb időkben Magyarországon a külföldön is rendezett különböző kiállításokon az egymással szoros gazdasági és forgalmi kapcsolatban álló Baranya-, Somogy- és Tolnamegyék mindenkor oly jelentékeny mérvben voltak képviselve, hogy ma, midőn a nagy országos vagy világhiállítások által kitűzött feladatok — az ipar és gazdaság különböző ágának tömeges és rendszeres feltüntetésével a természetben való haladás elomozdítását és fogyasztó piacok hódítását — mindinkább a vidéki kiállítások veszik át: egy nagyobb szabású kiállításnak Pécssett mint a mondott három megye legjelentékenyebb központján való rendezése immár elutasíthatatlan követelménnyé lett. Hogy természetesen első sorban itthon hódítsa meg teljesen a fogyasztó piacokat, szükséges, hogy arról időnkint oly hí, eleven és egységes képet nyérjünk, mely egy bizonyos vidékről a nagy kiállítások nem nyújtható. A kiváló, tehetséges nagy termelők, iparosok a nagy kiállításokból többé-kevésbé ismeretesekké lettek, de nem így a szerényebb viszonyok közt levő, de különben jeles képességű termelők nagy tömege. Egy vidéki kiállítás nem lépén fel oly nagy igényekkel, mint a nagy országos vagy világhiállítások, a legszerényebb iparos és termelő is megragadhatja az alkalmat készítményeinek bemutatására. Aztán az ily vidéki kiállítások a fogyasztó közönségnek minden rétege nemcsak megismeri vidékének természetét, hanem a termelőkkel is könnyen érintkezhetik; minek folytán nagyban megkönnyítik azon célt, hogy a hazai fogyasztó lehetőség minden szükségletüket a bel-földön s illetve a hozzájuk legközelebb levő termelőknél fedezzék. Az ily kiállítások továbbá igen határozott eszköz a termelők versenyképességének emelésére, a mennyiben maguk a termelők ott a természet illetőleg tapasztalatokat, útbaigatásokat szerezhettek, a hivatott intéző tényezők pedig alaposan tájékozódhatnak arra nézve, hogy mely termelési ágak meghonosítására vagy fejlesztésére kell társadalmi vagy állami intézkedések által közreműködni, mely irányban kell a művelés fejlesztése s a szaképítkezéssel terjesztése érdekében az illető körökre hatni. Végül az ily kiállítások buzditólag, felelőleg hat annak minden tényezőjére; mert ott a munka iránt való becsülés és tisztelgetés innépnyesen leróni szokott adó-jámból kinek-kinek kijuttatja megérdemelt részét. Ezek után természetellenesen megkérjük T. Uraságot, ha az alkotó, termelő erők, a munka ünnepi versenyében: az 1888 ban Pécssett rendezendő általános kiállításban részt venni sziveskednének. A kiállításban való részvételt illetőleg kellő tájékozást nyújt az ide mellékelte kiállítás szabályzat és bejelentő ív. A kiállítási szándékolt tárgyakra vonatkozólag legyen szabad megjegyezni, hogy azok választása és előállításánál nem rendkívülségre és különlegességre tekintessék a főszly, hanem arra, hogy a kiállítandó tárgyakra fordított munka és töké arányban álljon azok gyakorlati vagy művészeti értékével. A kiállítások ma már versenyterei lévén, — azoké a győzelem, a

babér, a haszon, kik minél jobb, minél szebb, minél praktikusabb czikkeket, terményeket tudnak megfelelő ár mellett előállítani, vagyis: kik a mindennapi szükséglet és kereslet igényeit helyes érzelékek tudják felismerni és kellően kielégíteni. Ismételve szívélyes meghívásunkat s a kiállítás ügyét pártfogó jóindulata ajálva, maradjunk Pécssett, 1887. évi október hónap hazafüni üdvözlettel az 1888. évi pécsi általános mit, ipar, termény- és állat-kiállítás végrehajtó biztossága. A kiállítási iroda a pécsi keresk. és iparkamara helyiségében (Király-utca közönségszolgálati ház l. emelet) e hó 17-én megnyitvatván, bejelentő ivatek felváltim minden a kiállításra vonatkozó valamintig osztatott kapható.

Érdekes bűnügyi tárgyalás. A pécsi kir. törvényszék pénteken délelőt igen érdekes bűnügyben tartott végvárgyalást. A bűnügy a következő: 1886. évi december hó 10-én este 7 óra tájban Rischkovszky András hercegcsöllősi lakos ittás állapotban menven haza, nevével összeszólalkozott s késsel ment neki, hogy megölje, az asszony kétségbeesésében fölkapta a sodrófát s úgy főbe ütötte vele férjét, hogy az egy negyed óra múlva meghalt. A férjgyilkos asszony a vizsgálat alkalmával beismerte, hogy férjét agyoncsapta, de azt is kijelentette, hogy nem volt gyilkolói szándéka. Ugymond férje, ki együttléttük óta majd minden nap megverte, a végzetes napon is eldöngötte, majd távoznai akart, s midőn lefekvésére bírti szándékozott, kést ragadott s a csipolyébe szúrta, az újat megbarapta, majd meg a zsebébe nyult pisztolyt s agyonlövésével fenyegette; ekkor kapott csak a sodrófát, melyvel oly hatalmasan találta fejbe vágni, hogy a garázda férj meghalt. A törvényszék következőleg alakult meg: Kisszlady Imre elnök, Dömötör és Cziglányi bírák. Védő Dr. Bihari Benő dárjai ügyvéd volt, ki a védelemben igen szépen fejtegette azon lélektani indokokat, melyeknek hatása alatt követte el a kétségbeesett asszony a borzasztó ténvt. A törvényszék vádlottát fölmentelte, az ügyész nem felebbezett.

Rosszul értett szavak. A hétfői városi közgyűlésen Horváth Géza élesen megkritizálta a balokányi uszoda létesítőknek eljárását s többek közt azt mondotta, hogy „otromba” észjárásra vall az a furcsa intézkedés, mely abból áll, hogy a népuszodát mélyebbre ásták mint a milyen mély maga a balokányi tó s már most valahányszor ki akarják eresztelni a vizet, először a balokányi tavat kell megcsapolni s mert a népuszoda mélyebb mint a tó, még mindig marad a népuszoda viz, mely aztán úgy-aké kikanalazni. S több ebből hasonló intézkedésekre használt az „otromba” kifejezés. Voltak aztán, akik ezt a kifejezést a közgyűlés azon elhatározására értették, melyvel a balokányi uszoda restaurálás elrendeltetett s lön szörnnyű sértődés. Horváth Géza azonban elég udvariasan viselte magát, mert kijelentette, hogy ha csakugyan sértett volna az indulat heve által, mit tenni nem volt szándéka — becsánatot ér. Nekünk csak az az ószinte meggyőzésünk erre nézve, hogy kár a kifejezések „minőségén” főnkakadni, akkor mikor vannak magában a napirenden lévő közügyekben vastagabb tévedések. A közgyűlés tekintélyét sértő kifejezésekért a főispán utasítja rendre az illetőt.

Hymen. Herbert János városi aljegyző eljegyezte Schmidt Anna kisaszszonyt, néhai polgármester Schmidt molnár szeretetreméltó kedves leányát.

A „Pécsi Dalárda” kedden este gyűlést tartott az egyéleti helyiségében, melynek tárgya a lemondások következtében megírték kelt karmesteri állás betöltése volt. A megjelent tagok előtt Aidinger János kir. tanácsos, polgármester, mint az egyetlen elnöke kifejtve a rendkívüli közgyűlés összehívásának főokát, fölolvastatta Wachauer Károly és Hoffer Károly volt karmesterek lemondó levelét, melyet a gyűlés tudomásul vett. A két távozó tagnak kifejezett buzgólkodásért a dalárda jegyzőkönyvével köszönetet mondott. Ezután az első karmesteri állásra közföldkiáltással Langer Viktort választották meg. A második karmesteri állás betöltésül maradt s a helyett Ernst Albertet bízták meg a tagok számára adandó ének-órák vezetésével.

Nyugdíjazás. Martelet Agoston, a helybeli állami főrelélekola francziánnyelv tanárát a magyar kir. közoktatásügyi miniszter nyugdíjba helyezte.

Táncsztelety. A jogakadémia ifjúsága gyűlést tartott, melyen az egybegyűltek elhatározták, hogy az „Olvasókör” javára táncsztelety rendeznek. Az estély november második szombatján, 12-én tartatik meg a „Hattyu” termeiben. A rendezőség a következő alakult meg: elnök: Horváth István, jegyző: Gallovis Zoltán, pénztáros: Csutorás Ferenc, ellenőr: Gallovis Viktor, választmányi tagok: Charsch Dezső, Csák Károly, Ferenczy László, Frenkl Géza, Kletzár Lajos, Kottsch Károly, Rácz Pista, Schwarzer Károly, Szakváry Dezső és Taizs Károly.

Népgyűlés. Az előkészítő biztosság a következő meghívót bocsátotta ki: Tisztelt polgártárs! Az országban megindult üdövs mozgalom, mely alkotmányos életünk jogainak méltányos és igazságos kibővítését célezza, nálunk is visszhangra talált s elhangzó, nálunk is visszhangra talált s elhangzó tartoztatott, hogy f. évi október hó 23-án délelőt 10 órakor a „Hattyu” emeleti ét-termeiben népgyűlést fog tartatni. Tárgyszorazat: 1. Az általános választási jog szabotkos szavazás törvényének emelésének kérelmezése. 2. A gyári törvényhozás és válszárnap munkaszünet sürgetése. 3. Indítványok. Minden munkás és munkás barát tartsa hazafüni kötelességének a népgyűlésen megjelenni s jó akaratu támogatásával annak üdövs célját töle telhetőleg előmozdítani. Pécssett, 1887. október hó 20-án. Az előkészítő biztosság.

— A „Pécsi Hírlap” a pécsi atletikai

klub botrónyos eljárásáról a következőképp ír: A „Pécsi Figyelő” a pécsi választások után egy — tartalmát illetőleg általánosan ismert — cikket közölt, mely egy szolgabíró eljárását ostorozza. A szolgabíró segédeit a „Pécsi Figyelő” szerkesztőségébe küldi, kérdőre vonatja az illető személyeket s elégtételt kér. Ott — nagyon helyesen azt felelik neki, hogy a cikket a szerkesztőségben kívül álló személy írta, felelősséget tehát érte nem vállalnak, a cikket szerzőjét pedig így rövid uton ki nem adják a magánboszúnak, tessék a sajtóper útjára vinni, ott majd kapnak elégtételt. Erre az atletikai klub választmánya — nem tudni honnét vette hozzá a jogot — Várady Ferenc hírlapíró, a „Pécsi Figyelő” főmunkatársát ki akarja zárni a klubból melynek tagja volt, azon megokolással, hogy Várady nem adott elégtételt egy rágalmozó cikkért. Nagyon helyes, ha az atletikai klub örökdíj a fölött, hogy testületében csak feddhetlen illetéme egyének élvezzék a tagság jogait, hisz azt más testület is megteszi s a nem oda való vagy föl nem veszi, vagy a fölvetett kigolyozza. De már ez esetben a klub választmánya vakon eszelekedett. Sajnos, törvényt ismerő egyének között megesett az a furcsaság, hogy a sajtótörvény nem ismerése folytán olyanba ártottak magukat, mihez joguk nincs. A sajtó embere is a törvény ótalma alatt áll, de a törvény bünteti is, ha bűnt követett el. De hogy ügyét privát emberek itéljessék, a hogy az o simple fölfogások épen diktálja, azt, ha éso sokban önmaga akarja megtartani a törvényeket, nem engedheti meg azoknak a privát embereknek, akár-milyen klub tagjai legyenek is azok. Törvényellenes eszelekedet viz véghez, ha a bíróság mellőzésevel magán útton intézi el az ügyét. Tetszett volna annak a szolgabírónak sajtóper indítani, ott kapott volna elégtételt attól, aki tán megsértette, de ne kívánjon attól, ki nem szolgált rá. Az atletikai klub választmányának pedig tetszett volna mindezeket tudni s nem olyan tapintatlanságot elkövetni, minőt ez ügyben, sajnos, elkövetett. Ez ellen a kigolyozó mozgalom ellen két ember küzdött. Az egyiket említjük csak, mert tüdővel arról kell most szólnunk. Dr. Szekrényessy Ferenc megfellebbezni mert az határozatot, melyet különben is juttatandó s minden körültekintés nélkül hozott meg a választmány. Most ez a választmány nem csak Várady hírlapíró ellen, hanem Szekrényessy és társa ellen zördült. Ez volt a második s még nagyobb hibája. Egész korteskedés folyt ellen, újabb megválasztatása ellen s mikor mégis megválasztott, az egész tisztikar lemondott. Itt követte el a harmadik s legfuresább hibáját. Hyen szellem megöl egy testületet, ezt félre kell tenni. Az atletikai klub nem kortes testület, ott más a cél, ott a vezető személyzet ne akarjon a céltól elítőleg egyes emberek napi foglalkozása fölött, melyhez nem ért, melyben teljesen laikus, kritikát gyakorolni, s különösen ne akarjon embereket üldözni, akik esetleg épen nem teszik az ábrázulatjuk; hanem teremtens testületi szellemet, melyet tartson fönn romlatlan collegialitással és ezek közrehatásával fejlessze az erőt, az ügyességét, rendezzen versenyeket, jótékonny mulatságokat s akkor — megtette, helyesen tette meg kötelességét.

Iskolatúlatogatók Baranyában. A vallás és közoktatásügyi m. k. miniszter Erdélyi János h-szöllősi esperes-plébános Albertfalvi, Herczeg-Szöllősi, Karancs és Keő, Feldt István dárjai ügyvédet pedig Bolmányi, Csuzsa, Dárda, Kácsfalvi, Keskené, Kis Dárda, Laskafalu és Sepse községek részére ideiglenes minőségű iskolatúlatogatókká nevezte ki.

Pót lövadás. A magy. kir. 8. k. honvédszázad ezred lövadás biztossága által folyó 1887. évi november hó 21-től kezdve, december hó 6-ig az alább felsorolt községekben és időben pótlovadás fog tartatni. Nevezetesen: Nemes-Viden (magyorkorsma) november 21-én, Marczaliban pótlovadás (magyorkorsma) november 23-án, Keszthelyen pótlovadás (huszár laktanya) november 24- és 25-én, Kaposvártól pótlovadás (magyorkorsma) november 27-én, Jádón pótlovadás (magyorkorsma) november 28-án, Dombóváron pótlovadás (magyorkorsma) nov. 30-án, Pinchehelyen pótlovadás (magyorkorsma) december 1-én, Pécssett pótlovadás (Lakics-laktanya) december 2-án, Laskán pótlovadás (magyorkorsma) december 3- és 4-én, Csuzán és Vörösmarthon pótlovadás (magyorkorsma) december 5-én, Nemet Bolyban pótlovadás (magyorkorsma) 6-án. A pótlovadás mindig délelőt fél 9 órakor veszi kezdetét. Elállítható minden 4—8 éves, 158 től 166 cm-ter magas, hibátlan, lovassági szolgálatra alkalmas lo. Azon lovakért, melyek mint közönséges szolgálatiak alkalmasnak találtnak, 230-tól 300 forint, a tisztai szolgálati lovakért pedig 350 ft fizetnek.

A népfölkelés szervezetének mielőbbi befejezése céljából a honvédelmi miniszter rendeletet intézett a törvényhatóságokhoz, hogy az egyes népfölkelési járásparancsnokságok által helybelis, illetőleg kiegészítési céljából kiküldött összeíró lajstromokat október hó végéig okvetlenül terjesszék föl, mert a népfölkelők végleges összeírása és nyilvántartása csak e lajstromok visszaérkezése után eszközölhető. A honvédelmi miniszterium a népfölkelési főhívó és behívó hirdetményeket, értesítőket és pótlajstromokat kellő számban kinyomatva, megküldte a törvényhatóságoknak, hogy azokat a meg-szabott módon az egyes községeknek kiosz-zák. A pótlajstromok a községekben állandóan tartózkodó, de ott nem honos népfölkelésre kötelezettek összeírására szolgálóak s az előjárók személyes felelősége mellett megőrizendők. A népfölkelési föl- és behívó hirdetmények ép úgy, mint a mozgósítási hirdetmények zár alatt érőndök. Jövére a szükséges nyomtatványokat a községek lesz-né kötelesek beszerzeni.

— Adokázás. Az osztrói tüzkarószultak

javára ujjában: Otocska Géza tiz forintot küldött be szerkesztőségünkhöz. A befolyt összeget a jövő héten juttatjuk rendelkezésre helyére.

A pécsi serteszháló és előlegezési társaság heti tudósítása. Állomány: 660 drb kóvér, 433 drb félkóvér, 406 drb sovány, 334 drb süldő. Az üzlet gyenge; árak változóok. Kóvér válogatott 44—46 krig, félkóvér 43—44 krig kilogrammonként, 45 kg. életsuly párcnkiti leszámításával. Süldő 30—32 krig kilogrammonként elősúlyban. Ö kukorica ára: 6 frt 40—6 frt 60 kr. mm.; árpa ára: 6 frt—6 frt 20 kr. mm. Darálás 50 kr. mm.

A tanító-választás Pécsvárosán. A pécsváradói rm. kath. elemi népiskola három tanítói állomását e hó 16-án töltötték be választás útján. Megválasztattak az első állomásra Fetzler Mihály kölesdi tanító, a másodikra Probst Jakob hosszú-hetényi tanító s a harmadikra Kiss Pál okleveles tanító.

Egyenlőség a törvény előtt. A „Mohács és Vidék” érdekes dolgot ír egy pécsi törvényszéki végzésről, mely ott most mulatság tárgya a fiskálisok között. A napokban kuriozum gyanánt a pécsi kir. törvényszék egy végzést mutogatták, melynek befejezésével e szavak állottak: „Míról a folya-modó meghatalmazottja Jagits József ügyvéd és tekintetes Visy Lajos mohácsi kir. közjegyző úr értesítettek” stb. Magyarországon eddig így tudtuk, hogy a törvény előtt mindenki egyenlő, s ezen egyenlőség alól még akkor sincsen kivétel, ha oly egyénekrol van szó, kik ugyanazon törvényes minőségssel bírnak; azonban a hivatkozott végzés szerint a pécsi kir. törvényszéknek még nem mindenki látszik a törvény előtti egyenlőség elvének hódolni.

Intelligens egyének mellékfoglalkozást kapnak, mely naponta 2—3 frt jövedelmet hajthat és egész müvelt bármily állású egyének is elvállalhatják e foglalkozást, mely nem sorvsjegy vagy kereskedelmi cikkek kolportálásából, hanem hazafias és politikai természetű, igen érdekes műveknek (általuk közlendő) könnyű módon való terjesztéséből áll. Bővebb értesítést ad: Noszlopy E. Budapest IV. lövészet-utca 5.

A legmagasabb udvarnál a Krondorfi savanyvíz képezi a legkedveltebb asztali italt. — Soha ezelőtt ásványvíz oly kedvező fogadtatásban nem részesült mint ez; számos barátát érdekeli fogja, hogy ezen páratlan minőségű savanyvíz idei elküldés mennyisége a 3 millió palackot megüli. — Pécssett főoráktar van Simon Jánosnál.

Emlékirat

Dicsőségesen uralkodó XIII. Leo pápa Ó Szentegének folyó évi december 31-én bekövetkező 50-éves áldozási ünnepe az egész római katolikus világot mozgásba hozta. Gazdag és szegény, magasrangú és pór, egyháziak és világiak, férfiak és nők szövetkeznek egymással, hogy ezen örömlövep alkalmából tényleg is kifejezést adjanak Ó Szentegének iránti legalázatosabb hódolatuknak.

A katolikus hölgyeknek jut ama irigylendő osztályozás, hogy a szegény templomok és missiók felszereléséhez szükséges templomi ruhákat és eszközöket saját kezük munkájával elkészíthetik s Ó Szentegének legmagasabb rendelkezésére lábához mely alázattal letethetik.

Hogy széles e föld kerekéségén, tehát ezen hazánkban is, a katolikus hölgyek ezen az életben vajmi ritkán kínálkozó kedvező alkalmat a legnagyobb lelkesedéssel ragadták meg, azon alig fog valaki kételkedni. És így csak természetes, hogy Pécs sz. kir. város hölgyei is — kik mindannyiszor, ahányszor alkalom nyílik vállalkozásuk, jótékonyaságuk gyakorlására, az ország elsői közt találhatók — ez alkalomból a legelső közt voltak a hazában, kik e célra szövetkezve öv. Cseh Edéné szül. Kövér Anna asszonyaság védnöksége mellett Megyéspüspök úr Ó Nagyméltóságához megalkulhatásokért folyamodtak, mit f. é. ápril 15-én 877. sz. a kelt leiratban a leg-elsimerőbb szavak kíséretében késelelem nélkül meg is nyertek.

Erre a választmány folyó évi ápril hó közepén ekként alakult meg:

Védnök: Özvegy Cseh Edéné. El-nöknő: Dulánszky Adolné, Alelnöknő: Dr. Czírer Elekne. Jegyzőnk: Hinka Lászlóné. Pénztárnoknk: Watzsch Franciska. Ellenőrök: Mendlik Terézia. Igazgató: Mendlik Agoston pécs belvárosi apátplébános. Választmányi tagok: Aidinger János, Angster Józsefné, Czury Józsefné, Dulánszky Mária, Eiser Jánosné, Erreth Kálmánné, Förster Beláné, Hoffman Lajosné, Koch Ferencné, id. Krasznay Mihályné, özv. Magyarly Gyuláné, Németh Józsefné (sz. Farkas Etelka), Schultz Imréné és Simon Ilka.

Az ekként megalakult választmány mindenképp elhatározta, hogy a hölgyek készpénzzel és munkákkal fognak a kitűzött cél eléréséhez hozzájárulni. Ezek folyamonyaképp gyűjtőket készít és ezeknek a gyűjtésre vállalkozó választmányi tagok közt leendő kiosztása, valamint a pécs-belvárosi plébánia templomban egy persely felállítását határozottat el. Gyűjtésre vállalkoztak hatan, kik a következő gyűjtéseket eszközölték:

Az 1. számú íven D u l á n s z k y Adolné gyűjtése:

Hinka Lászlóné 10 frt, Hinka Ilka 5 frt, Hinka Mariska 5 frt, Magyarly Gyuláné 10 frt, Cseh-Kövéry Anna 15 frt, Cseh Marianna 5 frt, Czírer Cseh Stefánia 5 frt, Kellauer Sándorné 1 frt, Kellauer Gabriella 1 frt, Kellauer Mariska 1 frt, Aidinger Riza 3 frt, Szloboda Julia 10 frt, Aidinger Jánosné 2 frt, Sláby nővérek 10 frt, Gondos Jánosné 1 frt, Littke Józsefné 1 frt, Lorenz 50 kr., Friedl Emilia 1 frt, Szakváry Aranka 1 frt, Dulánszky Mária

25 frt, Dulánszky család 25 frt, Biedermann Erzsébet 100 frt, N. N. Isten dicsőségére 60 frt, Cseh-Sauska Mária 5 frt, Majtényi báróné 5 frt, Schaurek-Baán Karolina 1 db cs. és kir. arany 6 frt, Hartmann Julia 1 frt, Mátyás Róza 1 frt, Arnold Borbála 1 frt, Cseh Marianna 4 frt; együtt 321 frt 59 kr.

A 2. számú íven Hink a Lászlóné gyűjtése: Bánffy-Berényi Augustus 10 frt, Knapp Riza 5 frt, Krasznay Mária 6 frt, Özv. Bihmer Gyuláné 5 frt, Eizer Jánosné 5 frt, Tálasy Fanni 1 frt, Kisszlady Imréné 5 frt, Czvetkovics Gyuláné 2 frt, özv. Czvetkovics Ferencné 5 frt, Koch Ferencné 10 frt, Asztalos-Gaal Hermin 1 frt, B. Majthényi Józsefné 1 frt, Cseh Mária 1 frt, Pileh Antalné 2 frt, Mihályfi Lajosné 3 frt, Liki Jánosné 3 frt, Hegedüs Hulfősz Otília 5 frt, Sipócz Istváné 5 frt, Hoffmann Irma 3 frt, Decleva-Vilmosné 2 frt, özv. Ivánkovics Katalin 1 frt, Lammer Agostonné 5 frt, Mihályfi Árpádné 2 frt, Renz Beláné 2 frt, M. V. nő 1 frt, dr. Kossutynai 2 frt, özv. Scholz Klára 5 frt, Haidekker Anna 1 frt, Szautter Erzsébet 5 frt, Koharits Károlyné 5 frt, Lukács Adolné 2 frt, Bogvay Pongráczné 2 frt, Schaurek Bódogné 5 frt, Jronffy Józsefné 3 frt, B. Ottingerné 1 frt, Jobst Jánosné, 1 frt, Jobst Lászlóné 1 frt, Mundy Miklósné 2 frt, Bors-Thassy Jolán 5 frt, Novák Lászlóné 2 frt, Szirányi Karolin 1 frt, Hamerli 1 frt, Matrosz 50 kr., Thaller Gusztáv 2 frt, Höbling Viktorné 5 frt, Blum Gyuláné 2 frt, Sommer Amádné 3 frt, Dobra nővérek 2 frt; együtt: 149 frt 50 kr.

A 3. számú íven M e n d l i k Teréz gyűjtése:

Perczel Miklósné 10 frt, Erreth Teréz 15 frt, Erreth Anna 10 frt, Krautzak Jánosné 5 frt, Pucher Amália 3 frt, Pintér Matilda 5 frt, Dömötör Etel 1 frt, Simmfay Mari 1 frt, Nagy Labella 2 frt, özv. Stirling Antalné 2 frt, özv. Schuzterné 5 frt, Lexáné 2 frt, özv. Havékáné 1 frt, Zsolnay Vilmosné 10 frt, Matyasovszky Teréz 5 frt, Mayer Teréz és Józsa 5 frt, Bartók Józsefné 1 frt, özv. Fűrhhahn Julia 5 frt, Fábry Éva 5 frt, Mátyás Róza 1 frt, Hartl Mari 1 frt, Egy özvegy 2 frt, Lukri's Kálmánné Bésből 10 frt, Sikorska-Zsolnay Julia 5 frt, Ruprecht Karolina 5 frt, Blauhorn Julia 1 frt, Adler Lujza 2 frt, Vogl Janka 1 frt, Rónaky Blachier Terka 3 frt, Vizekley Fenna 2 frt, Csály nővérek 5 frt, Wurster Edéné 2 frt, Piller Karolina 5 frt, Igalitsna 1 frt, Tomka Jánosné 1 frt, Horváth Anna 20 kr., Hippmann Zoöfia 1 frt, Schmidt Anna 1 frt, Lill Mari 1 frt, Kindl Amália 1 frt, özv. Berecz Károlyné 1 frt, Feketé Mihályné 2 frt, Hilscher Agnes 1 frt, özv. Reeh Katalin 1 frt, Simon Jánosné 1 frt, Jankovics Hugóné 2 frt, Jankovics Sándorné 1 frt, Kovácsics Jánosné 2 frt, Ratkovics Ferencné 2 frt, Kovácsics Antalné 2 frt, Höflerné 2 frt, özv. Fuchsné 60 kr., Krause Róza 2 frt, özv. Valentin Károlyné 1 frt, Kerese-Milényi Berta 1 frt, Lukrics Etelka 5 frt, Haksch Eminé 1 frt, N. N. 30 kr., Verner Teréz 3 frt, Heindlhoferné 2 frt, Böhm Antonia 1 frt, Schlauch Luiza 2 frt, Bartossagh Berta 1 frt, Ráth Teréz 3 frt, M. M. 1 frt, Fűspök Józsefné 1 frt, özv. Lukritsné 1 frt, özv. Halász Franciska 50 kr., Jankovics Aloizia 50 kr., Majorossy Berecz Vilma 1 frt, Mesterházy nővérek 1 frt, Bedó Anna 2 frt, Vésey Rezsóné 2 frt, Matsukovich Josefa 1 frt, Kovácsics Józsefné 2 frt, Dvorsákné 1 frt, Sey Antonia 1 frt, özv. Schedl Ignáczné 1 frt, Toldy Beláné 1 frt, Zsiga Lászlóné 1 frt, Vasváry Györgyné 2 frt, Ederer Vilma 1 frt, Förster Josefa 3 frt, Schellenberger 1 frt, Egy nő 20 kr. együtt 210 frt 30 kr.

A 4. számú íven S e h u l t z Imréné gyűjtése:

Angster Riza 10 frt, Rapp Ádámné 1 frt, Angster Irma 1 frt, Angster Aranka 1 frt, Szánthó Paula 1 frt, Viertl Emilia 1 frt, Neiszner Elise 1 frt, Asztalos Luiza 1 frt 75 kr., Blauhorn Teréz 1 frt, Vörös Ilka 50 kr., Nagyajtáné 1 frt, Schultz Janka és Marcsa 1 frt, Jiratko Mária 1 frt, Nagy 1 frt 50 kr., özv. Kafisch Kristófné 1 frt, Besl Magdolna 1 frt, Hoffmann Ilka 1 frt, Mestrics Anna 1 frt 50 kr., N. N. 1 frt, Nicolaus 1 frt, N. N. 2 frt, Koharits 1 frt, Vogl Betti 1 frt, Piatsch Gyuláné 1 frt, Selnberger Julia 2 frt, Lauber Carolin 2 frt, Zelts Irma 1 frt, özv. Pintér Emilia 2 frt; együtt: 42 frt 25 kr.

(Vége következik.)

Irodalom.

Kovácsy Béla. tanulmány a kefről. Különös tekintettel annak eredete és története, készítői módja és összetétele, élettani és gyógytani jelentőségére. (A 40 kr.) című mű egy tisztelet példányát megküldeni azon szives kérelemmel, miszerint azt becses lapunk irodalmi rovatánra felelmiteni s jóakarólaj ismertetői sziveskedjenek. A mű részletes tárgyalja a kefr mag-eredését és történetét, kiváló sulyt fektet a kefr általán házig való készítésére, ugyanarra, hogy figyelem-áttanulmányozása után bárki is készíthet magának kért. Áttér aztán a kefr élettani és gyógytani hatására s mint nagyfontosságú életrendi és gyógyászati, kimerítően ismerteti.

Gyakorlati Kereskedelmi Tudományok. Ise-rettegjező, havonként készre megjelenő folyóirat. 23 füzet. Egy füzet ára: 40 kr. Szerkesztés és kiadja Zachár Gyula tanár a magyar pénzügytisztek országos nyugdíj-gyűlésének igazgatója; a budapesti kir. törvényszék a Budapest fővárosi árszavék és a budapesti kir. kereskedelmi és váltótervezés hítes sajtóterje keresk. ügyekben. Szerkesztés és kiadóhivatal: Budapest, II. ker., Albrecht-ut. 8. szám. Előfizetheti: 24 füzetre (1 évre) 8 forint, 12 füzetre (1/2 évre) 4 frt, 6 füzetre (1/4 évre) 2 frt.

Méges folyóirat. A Vasárnapi Ujság füzetében. Ezen új vállalat tiszteelnyelvező a következő tartalommal jelent meg: Ötven év előtt. A nemzeti színház megnyitása. Dr. V. J. 161. A nemzeti színház épülete. A magyar színház megnyitása. Kötlemény Balla-tól. A nemzeti színház régi jelesei. Zuglóadás. Kötlemény Palágyi Lajos-tól. Tölgy tövében. Kötlemény Király Kálmántól. Gróf Baththyány Lajos ifjúsága. (Második kötetemény.) Balogh Gyulától. A zala-újvári kastély, Csáktornyai. Kolozsvár. Ifj. Szász Károly tr-től. A szenvedők országából. Gazdagie Aléxéj Alexandrovics emlékirataiból. A két testvér. Tolstoj gróf emlékirataiból. Ejbuk khán, az afgán trónkövetelő. Az exeteri színház pusztulása. Halászfurdaolton Östendában. Női

